

Accés extensiu, vinculació limitada

Publicat per [Interacció](#) [1] el 29/01/2017 - 11:55 | Última modificació: 13/04/2026 - 10:36

Quan es mira un programa com *Anem al teatre* en seqüència anual, el més rellevant no és tant el volum d'activitat com la seva capacitat de sostenir-se i expandir-se en el temps. L'informe 2015–2016 permet llegir aquest moment de consolidació: una política que ja ha assolit cobertura territorial i que opera amb una certa estabilitat, però que continua plantejant interrogants sobre la intensitat real de la relació amb la cultura.

L'informe del curs 2015–2016 del programa *Anem al teatre* confirma la consolidació d'aquesta política cultural com a infraestructura d'accés a les arts en viu per a públic escolar. El programa, impulsat per la Diputació de Barcelona i els ajuntaments, manté els seus objectius estructurals: donar suport a les polítiques educatives i culturals locals, crear nous públics i garantir la igualtat d'oportunitats d'accés independentment del territori.

Les xifres globals situen l'abast del dispositiu. Han participat 216 municipis, 834 centres educatius, amb 1.324 funcions i un total de 252.847 espectadors . Aquest volum confirma una implantació pràcticament generalitzada a la província, assolida després d'un procés d'expansió sostingut des de finals dels anys noranta.

Si es focalitza en el nucli del programa, la participació es concreta en 157 municipis adherits i 326 centres, amb 81.263 espectadors i 371 funcions. El 70% dels centres educatius dels municipis adherits hi han participat, i 55.556 alumnes han pres part en el programa, el que representa un 39% del cens escolar . Aquesta penetració dins el sistema educatiu consolida el programa com una pràctica recurrent més que no pas excepcional.

Ara bé, la freqüència d'assistència introdueix un matís significatiu. El 63,7% de l'alumnat participant assisteix a un sol espectacle durant el curs, mentre que només un 11,8% ho fa a tres . La mitjana global es manté en 1,4 espectacles per alumne. Això apunta a una relació majoritàriament puntual amb les arts en viu, que difícilment es pot interpretar com a hàbit consolidat.

El programa combina aquesta extensió amb dispositius específics que busquen aprofundir l'experiència, com les sessions de teatre debat o el projecte *Teatre i Literatura*, orientats a treballar continguts curriculars i generar espais de reflexió. Al mateix temps, la vinculació amb iniciatives com *Apropa Cultura* introdueix una dimensió social que amplia l'abast cap a col·lectius en situació de vulnerabilitat.

Des del punt de vista de la governança, el model es basa en una articulació entre escala supramunicipal i implementació local, amb participació d'empreses especialitzades i òrgans assessors que vetllen per la qualitat de la programació. Aquesta estructura permet mantenir una coherència general sense perdre capacitat d'adaptació

territorial.

L'informe mostra així una política cultural amb capacitat de desplegament i continuïtat. La qüestió de fons, però, es manté oberta: fins a quin punt aquest accés recurrent es tradueix en una relació sostinguda amb la cultura més enllà de l'etapa escolar. La diferència entre exposició i vinculació continua sent el principal límit del model.

[Informe anual del programa «Anem al teatre» curs 2015/2016](#)^[2]

Categories: Anuari

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: accés a la cultura

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: públics de la cultura

Etiquetes: educació i cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/2017/anem-al-teatre-1516>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/informe_anual_anem_teatre_2015-16.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8042>